

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист рослин

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 1998, N 50-51, ст.310)

(Із змінами, внесеними згідно із Законом
N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004, ВВР, 2004, N
26, ст.362)

(У тексті Закону слова "Державна міжвідомча комісія України
у справах випробувань і реєстрації засобів захисту та
регуляторів росту рослин і добрив (Укрдержхімкомісія) "
та "органи охорони навколишнього природного середовища"
в усіх відмінках замінено словами "спеціально уповноважений
центральный орган виконавчої влади з питань охорони
навколишнього природного середовища"; слова
"Міністерство агропромислового комплексу України" в усіх
відмінках
замінено словами "спеціально уповноважений
центральный орган виконавчої влади з питань аграрної
політики" згідно
із Законом N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004
)

Цей Закон регулює правовідносини, пов'язані
із захистом
рослин сільськогосподарського та іншого призначення,
багаторічних
і лісових насаджень, дерев, чагарників,
рослинності закритого
грунту, продукції рослинного походження від
шкідників, хвороб та

бур'янів, визначає права і обов'язки підприємств, установ, організацій усіх форм власності та громадян, повноваження органів виконавчої влади і посадових осіб у цій сфері.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

захист рослин - комплекс заходів, спрямованих на зменшення втрат урожаю та запобігання погіршенню стану рослин сільськогосподарського та іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослинності закритого ґрунту, продукції рослинного походження через шкідників, хвороби і бур'яни;

шкідники - види тварин (комахи, кліщі, мікроорганізми), здатні заподіяти шкоду рослинам, чагарникам, деревам, продукції рослинного походження, збитки від якої економічно доцільно відвернути;

хвороби - порушення нормального обміну речовин у рослині під впливом фітопатогенів (віруси, бактерії, гриби) або несприятливих умов середовища;

бур'яни - небажана рослинність в угіддях, посівах,

насаджень культурних рослин, яка конкурує з ними за світло, воду, поживні речовини, а також сприяє поширенню шкідників та хвороб;

шкідливі організми - шкідники, збудники хвороб і бур'яни;

особливий режим захисту рослин - особливий правовий режим діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, спрямований на локалізацію і ліквідацію особливо небезпечних шкідників і хвороб у межах населеного пункту, району, області, кількох областей;

фітосанітарний стан - сукупність шкідливих організмів, рівень їх чисельності, інтенсивності розвитку та потенційної загрози;

фітосанітарна діагностика - принципи, методи, ознаки, технічні засоби, за допомогою яких визначаються види комах, кліщів, нематод, гризунів, бур'янів та хвороби рослин;

прогноз - передбачення рівня поширення та розвитку комах, кліщів, нематод, гризунів, бур'янів і хвороб рослин;

методи захисту рослин - способи, за допомогою яких здійснюється захист рослин (організаційно-господарські, агротехнічні, селекційні, фізичні, біологічні, хімічні та інші);

інтегрований захист рослин - комплексне застосування методів для довгострокового регулювання розвитку та поширення шкідливих організмів до невідчутного господарського рівня на основі прогнозу, економічних порогів шкодочинності, дії корисних організмів, енергозберігаючих та природоохоронних технологій, які забезпечують надійний захист рослин і екологічну рівновагу довкілля;

засоби захисту рослин - препарати, які вміщують одну або декілька діючих речовин і використовуються з метою захисту рослини або продукції рослинництва від шкідливих організмів та знищення небажаних рослин або окремих частин рослин. (Абзац тринадцятий статті 1 в редакції Закону N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

регламенти зберігання, транспортування та застосування засобів захисту рослин - сукупність вимог до зберігання, транспортування та застосування засобів захисту рослин.

Стаття 2. Законодавство України про захист рослин

Відносини у сфері захисту рослин регулюються цим Законом, законами України "Про пестициди і агрохімікати" (86/95-ВР), "Про карантин рослин" (3348-12), іншими нормативно-правовими актами.

Розділ II

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ
РОСЛИН

Стаття 3. Основні принципи державної політики у
сфері захисту
рослин

Основними принципами державної політики у
сфері захисту
рослин є:

формування єдиної державної політики у сфері
захисту рослин;

здійснення державного контролю за захистом
рослин;

визначення доцільності здійснення заходів
щодо захисту
рослин;

пріоритетність застосування інтегрованих та
інших екологічно
безпечних заходів щодо захисту рослин;

гарантування безпеки здоров'я людини та охорони
довкілля при
здійсненні заходів щодо захисту рослин.

Стаття 4. Основні вимоги щодо захисту рослин

Основними вимогами щодо захисту рослин є:

додержання технології вирощування
рослин
сільськогосподарського та іншого призначення,
багаторічних і
лісових насаджень, дерев, чагарників,
рослинності закритого
грунту;

екологічне та економічне обґрунтування
доцільності захисту
рослин від шкідливих організмів;

обов'язковість здійснення заходів щодо захисту рослин підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та громадянами, діяльність яких пов'язана з користуванням землею, лісом, водними об'єктами, вирощуванням рослин сільськогосподарського та іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослинності закритого ґрунту, а також реалізацією, переробкою, зберіганням і використанням рослин та продукції рослинного походження;

суворе додержання регламентів зберігання, транспортування та застосування засобів захисту рослин;

збереження корисної флори і фауни;

недопущення пошкодження рослин, погіршення їх стану та забруднення продукції рослинного походження і довкілля засобами захисту рослин.

Стаття 5. Фітосанітарна діагностика, нагляд та прогноз розвитку і поширення шкідливих організмів

Фітосанітарна діагностика та нагляд за розвитком, поширенням і шкодочинністю шкідливих організмів здійснюється спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері захисту рослин.

Нагляд за фітосанітарним станом угідь, посівів, насаджень,

рослиності закритого ґрунту здійснюють підприємства, установи, організації усіх форм власності та громадяни, діяльність яких пов'язана з користуванням землею, лісом, водними об'єктами, вирощуванням рослин сільськогосподарського та іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослиності закритого ґрунту, а також реалізацією, переробкою, зберіганням і використанням рослин та продукції рослинного походження;

Прогноз розвитку і поширення шкідливих організмів здійснюється спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері захисту рослин разом із науково-дослідними установами.

Стаття 6. Основні завдання державного контролю у сфері захисту рослин

Основними завданнями державного контролю у сфері захисту рослин є:

організація обстеження сільськогосподарських та інших угідь, посівів, насаджень, рослиності закритого ґрунту, розробка прогнозів, виявлення і своєчасне інформування про наявність і розвиток шкідників та хвороб рослин, а також бур'янів;

проведення підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та громадянами, діяльність яких пов'язана із

захистом рослин, систематичних обстежень угідь, посівів, насаджень, рослинності закритого ґрунту, а також продукції рослинного походження на заселеність та зараження їх шкідливими організмами;

запобігання масовому розмноженню та поширенню шкідливих організмів;

своєчасне здійснення рекомендованих заходів щодо захисту рослин, додержання підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та громадянами встановлених регламентів застосування засобів захисту рослин; (Абзац п'ятий статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

своєчасне проведення профілактичних та винищувальних заходів щодо боротьби з шкідниками у місцях зберігання запасів продукції рослинного походження.

Стаття 7. Органи, що здійснюють державну політику у сфері захисту рослин

Державна політика у сфері захисту рослин здійснюється Кабінетом Міністрів України, Урядом Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері захисту рослин.

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів
України у сфері
захисту рослин

До повноважень Кабінету Міністрів України у
сфері захисту
рослин належить:

здійснення державної політики;

здійснення державного контролю;

забезпечення розроблення і виконання
загальнодержавних і
міждержавних цільових програм із захисту рослин;

запровадження на території України особливого
режиму захисту
рослин у разі масового розвитку і поширення
особливо небезпечних
шкідливих організмів;

керівництво зовнішніми зв'язками України;

виконання інших функцій відповідно до законів
України.

Стаття 9. Повноваження місцевих органів
виконавчої влади у
сфері захисту рослин

До повноважень місцевих органів виконавчої
влади у сфері
захисту рослин належить:

здійснення контролю за проведенням
підприємствами,
установами, організаціями усіх форм власності та
громадянами
заходів щодо захисту рослин і сприяння державним
інспекторам
захисту рослин у виконанні ними службових обов'язків;

створення надзвичайних комісій із боротьби з особливо небезпечними шкідливими організмами у разі масового їх розмноження і поширення;

запровадження у межах компетенції особливого режиму захисту рослин на період масового розвитку і поширення особливо небезпечних шкідливих організмів.

Стаття 10. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері захисту рослин

Органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження у сфері захисту рослин відповідно до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (280/97-ВР).

Стаття 11. Спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері захисту рослин

Спеціально уповноваженими органами виконавчої влади у сфері захисту рослин є:

Головна державна інспекція захисту рослин, що діє у складі спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики і підпорядковується йому; державні станції захисту рослин Автономної Республіки Крим, областей і районів. Начальник Головної державної інспекції захисту рослин одночасно за посадою є Головним державним інспектором захисту рослин України, а його заступники - заступниками Головного

державного інспектора захисту рослин України.
(Частина перша статті 11 в редакції Закону N 1628-IV (1628-15)
від 18.03.2004)

Начальники державних станцій захисту рослин одночасно за посадою є головними державними інспекторами захисту рослин Автономної Республіки Крим, області, району, а їх заступники - заступниками головних державних інспекторів захисту рослин Автономної Республіки Крим, області, району.

Організаційна структура спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

У містах та інших населених пунктах, на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, у лісопаркових частинах зелених зон, захисних лісових насадженнях у смугах відводу залізниць та автомобільних доріг захист рослин здійснюють підрозділи захисту рослин підприємств, установ та організацій, у власності чи користуванні яких вони знаходяться.

Стаття 12. Компетенція Головної державної інспекції захисту рослин спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики

До компетенції Головної державної інспекції захисту рослин спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики належить:

керівництво державними станціями захисту рослин Автономної Республіки Крим, областей і районів, спеціалізованими територіальними лабораторіями;

участь у розробленні загальнодержавних і міждержавних цільових програм захисту рослин;

організація розроблення та здійснення регіональних цільових програм захисту рослин;

впровадження інтегрованої системи захисту рослин;

визначення асортименту та обсягів виробництва засобів захисту рослин вітчизняною промисловістю, координація закупівлі їх за імпортом;

організація та здійснення державного контролю за своєчасним проведенням підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та громадянами заходів щодо захисту рослин, додержанням регламентів застосування засобів захисту рослин; (Абзац сьомий частини першої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

погодження асортименту засобів захисту рослин, технічних умов

їх виробництва і застосування, плану державних випробувань і реєстрації засобів захисту рослин, переліку пестицидів, дозволених до використання в Україні, асортименту пестицидів, що завозяться в Україну, а також ліцензування діяльності, пов'язаної з їх виробництвом та реалізацією; (Абзац восьмий частини першої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

організація впровадження у практику захисту рослин досягнень науки, техніки та екологічно безпечних для людини і довкілля методів та заходів щодо захисту рослин;

забезпечення аналітичних досліджень щодо відповідності вимогам сертифікатів якості засобів захисту рослин, у тому числі пестицидів, які завозяться в Україну, а також додержання регламентів їх застосування;

виконання інших заходів щодо захисту рослин згідно з законодавством.

Головна державна інспекція захисту рослин проводить свою діяльність разом з іншими службами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, державною санітарно-епідеміологічною службою України, місцевими органами

виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Нормативно-правові акти з питань захисту рослин, видані Головною державною інспекцією захисту рослин у межах його компетенції, є обов'язковими для виконання юридичними та фізичними особами.

(Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

Стаття 13. Компетенція державних станцій захисту рослин Автономної Республіки Крим, областей, районів

До компетенції державних станцій захисту рослин Автономної Республіки Крим, областей, районів належить:

забезпечення виконання загальнодержавних, міждержавних, регіональних цільових програм захисту рослин;

впровадження інтегрованих систем захисту рослин;

визначення потреби у засобах захисту рослин, спеціальних машинах і обладнанні, координація їх закупівлі підприємствами, установами, організаціями та громадянами;

запобігання поширенню та організація ліквідації шкідливих організмів, забезпечення цільового спрямування коштів Державного бюджету України на ці цілі;

здійснення державного контролю за проведенням підприємствами,

установами, організаціями усіх форм власності та громадянами
нагляду за фітосанітарним станом рослин
сільськогосподарського та
іншого призначення, багаторічних і лісових
насаджень, дерев,
чагарників, рослинності закритого ґрунту, місць
зберігання та
переробки продукції рослинного походження, а також
захистом їх від
шкідливих організмів, додержанням технологій та
регламентів
застосування засобів захисту рослин; (Абзац шостий
статті 13 із
змінами, внесеними згідно із Законом N 1628-IV (1628-15) від
18.03.2004)

проведення фітосанітарної діагностики та нагляду
за розвитком
і шкодочинністю шкідливих організмів, прогноз та
повідомлення про
строки проведення захисних заходів;

проведення навчання та надання
консультативних послуг із
захисту рослин;

здійснення відповідних заходів у разі
запровадження
особливого режиму захисту рослин.

Стаття 14. Порядок запровадження особливого
режиму захисту
рослин

Особливий режим захисту рослин вводиться
на території
населеного пункту, району, області, декількох
областей у разі
масового розвитку і поширення особливо
небезпечних шкідливих
організмів і потреби в додаткових заходах та
ресурсах щодо їх

локалізації і ліквідації.

У разі масового розвитку і поширення особливо небезпечних шкідливих організмів головні державні інспектори (або їх заступники) захисту рослин України, Автономної Республіки Крим, областей, районів упродовж однієї доби після виявлення масового поширення особливо небезпечних шкідливих організмів вносять подання про запровадження особливого режиму захисту рослин до відповідного органу місцевого самоврядування, місцевого органу виконавчої влади або Кабінету Міністрів України.

Територія особливого режиму захисту рослин встановлюється у межах населеного пункту, району, області відповідним органом місцевого самоврядування чи місцевим органом виконавчої влади, а в межах кількох областей – Кабінетом Міністрів України.

Орган, який прийняв рішення про запровадження або зняття особливого режиму захисту рослин, негайно повідомляє про це підприємства, установи та організації, розташовані на відповідній території, і громадян, які проживають на цій території.

У рішенні про запровадження особливого режиму захисту рослин зазначаються:

обставини, що спричинили запровадження особливого режиму захисту рослин;

межі території, на якій запроваджується особливий режим захисту рослин;

період, на який запроваджується особливий режим захисту рослин;

перелік особливо небезпечних шкідливих організмів та заходи щодо їх локалізації і ліквідації.

Стаття 15. Заходи, що здійснюються на території з особливим режимом захисту рослин

На території з особливим режимом захисту рослин здійснюються такі заходи:

знешкодження особливо небезпечних шкідливих організмів;

залучення та використання державних ресурсів (наукових, матеріальних тощо), а також ресурсів підприємств, установ, організацій усіх форм власності та громадян для локалізації і ліквідації особливо небезпечних шкідливих організмів з попереднім відшкодуванням їм понесених ними витрат;

інші заходи.

Стаття 16. Права посадових осіб спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин

Посадові особи спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин мають право:

вимагати від підприємств, установ, організацій усіх форм власності та громадян, діяльність яких пов'язана із захистом рослин, дотримання законодавства про захист рослин;

відвідувати підприємства, установи, організації усіх форм власності, діяльність яких пов'язана з користуванням землею, лісом, водними об'єктами, вирощуванням рослин сільськогосподарського та іншого призначення, багаторічних і лісових насаджень, дерев, чагарників, рослинності закритого ґрунту, а також реалізацією, переробкою, зберіганням і використанням рослин та продукції рослинного походження, з метою перевірки дотримання законодавства про захист рослин та відбирати зразки ґрунту, води, насіння, рослин, продукції рослинного походження та інших матеріалів для проведення фітосанітарної діагностики;

обмежувати, тимчасово забороняти або припиняти діяльність підприємств, установ, організацій усіх форм власності та громадян у разі порушення ними вимог технології та нормативно-правових актів з питань захисту рослин, що можуть спричинити загрозу життю і здоров'ю людей та довкіллю;

визначати і регулювати обсяги робіт, пов'язаних із захистом рослин, відповідно до фітосанітарного стану;

забороняти реалізацію засобів захисту рослин, які не

відповідають вимогам щодо їх якості;

одержувати від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та громадян необхідну інформацію з питань захисту рослин;

давати обов'язкові для виконання розпорядження (приписи) про проведення підприємствами, установами, організаціями усіх форм власності та громадянами профілактичних і винищувальних заходів щодо захисту рослин;

накладати адміністративні штрафи на осіб, винних у порушенні законодавства про захист рослин, а саме:

Головний державний інспектор захисту рослин України і його заступник:

на громадян - до 0,5 неоподаткованого мінімуму доходів громадян;

на посадових осіб - до одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян;

головні державні інспектори захисту рослин Автономної Республіки Крим, областей та їх заступники:

на громадян - до 0,5 неоподаткованого мінімуму доходів громадян;

на посадових осіб - до одного неоподаткованого мінімуму

доходів громадян;

головні державні інспектори захисту рослин районів:

на громадян - до 0,25 неоподаткованого мінімуму доходів громадян;

на посадових осіб - 0,5 неоподаткованого мінімуму доходів громадян.

Сплата штрафу не звільняє винних від відшкодування збитків, завданих у зв'язку з невиконанням заходів щодо захисту рослин.

Стаття 17. Обов'язки посадових осіб спеціально уповноважених

органів виконавчої влади у сфері захисту рослин

Посадові особи спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин зобов'язані:

у межах своєї компетенції розробляти та приймати нормативно-правові акти з питань захисту рослин;

прогнозувати розвиток і поширення шкідливих організмів;

своєчасно інформувати органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, а також підприємства, установи, організації усіх форм власності та громадян, діяльність яких пов'язана з користуванням землею, лісом, водними об'єктами, вирощуванням, реалізацією, переробкою, зберіганням і використанням

рослин та продукції рослинного походження, про
фітосанітарний
стан, строки та методи проведення захисних заходів;

здійснювати контроль за виконанням
загальнодержавних,
міждержавних, регіональних цільових програм захисту
рослин;

впроваджувати безпечні для здоров'я людини
та охорони
довкілля інтегровані та інші системи захисту рослин;

визначати обставини, межі території, час
введення особливого
режиму захисту рослин та заходи щодо локалізації
і ліквідації
особливо небезпечних шкідливих організмів, а також
залучати в
установленому законодавством порядку для цих
цілей ресурси
держави, а також ресурси підприємств, установ,
організацій усіх
форм власності та громадян з попереднім
відшкодуванням їм
понесених ними витрат;

вносити упродовж однієї доби до
відповідного органу
виконавчої влади чи органу місцевого
самоврядування подання про
запровадження особливого режиму та відповідних
заходів захисту
рослин;

вести баланс потреб у засобах захисту рослин за
асортиментом
і обсягами їх виробництва в Україні та закупівлі за
імпортом;

проводити аналітичні дослідження засобів
захисту рослин на
відповідність їх сертифікатам якості, у тому
числі тих, що

завозяться на митну територію України, а також регламентів їх застосування тощо;

погоджувати асортимент і технічні умови виробництва, регламенти застосування, перелік пестицидів, дозволених до використання в Україні, а також їх асортимент, який закуповується за імпортом.

Стаття 18. Права та обов'язки підприємств, установ, організацій та громадян у сфері захисту рослин

Підприємства, установи, організації усіх форм власності та громадяни у сфері захисту рослин мають право:

отримувати в установленому порядку повну та достовірну інформацію про появу, поширення, розвиток шкідливих організмів та їх шкодочинність;

брати участь у розробці та обговоренні проектів цільових програм захисту рослин, вносити пропозиції з цих питань до спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин;

на відшкодування збитків, завданих їм внаслідок порушення законодавства про захист рослин.

Підприємства, установи, організації усіх форм власності та громадяни зобов'язані у сфері захисту рослин:

проводити систематичні обстеження угідь,
посівів, насаджень,
продукції рослинного походження, сховищ тощо і в
разі виявлення
поширення шкідливих організмів інформувати про
це спеціально
уповноважені органи виконавчої влади у сфері захисту
рослин;

додержувати технології вирощування
рослин
сільськогосподарського та іншого призначення;

допускати до робіт, пов'язаних із
транспортуванням,
зберіганням, застосуванням засобів захисту рослин,
їх торгівлею,
лише осіб, які пройшли згідно з цим Законом
спеціальну підготовку
та мають на те відповідне посвідчення і допуск,
що видаються
спеціально уповноваженими органами виконавчої
влади у сфері
захисту рослин; (Частину другу статті 18 доповнено
абзацом згідно
із Законом N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

своєчасно проводити комплекс профілактичних і
винищувальних
заходів щодо боротьби з шкідниками, хворобами і
бур'янами;

виконувати регламенти зберігання,
транспортування та
застосування засобів захисту рослин;

використовувати відповідну техніку,
обладнання та засоби
громадської і особистої безпеки;

відшкодовувати підприємствам, установам,
організаціям усіх
форм власності та громадянам завдані їм збитки в
установленому

законодавством порядку;

сприяти державним інспекторам захисту рослин у виконанні покладених на них обов'язків.

Стаття 19. Гарантії діяльності посадових осіб, які здійснюють державний контроль у сфері захисту рослин

Головні державні інспектори захисту рослин України, Автономної Республіки Крим, областей і районів, їх заступники, а також державні інспектори захисту рослин у своїй діяльності незалежні і керуються Конституцією України (254к/96-ВР), цим Законом, іншими актами законодавства. (Частина перша статті 19 в редакції Закону N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

Рішення державного інспектора захисту рослин, прийняте у межах його повноважень, є обов'язковим до виконання.

Образа особи, яка здійснює державний контроль у сфері захисту рослин, а також опір, погрози, насильство та інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на неї обов'язків, тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом.

Майнова шкода, завдана особі, яка здійснює державний контроль у сфері захисту рослин, у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, компенсується у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України з наступним стягненням цієї суми з

винних осіб.

Використання спеціалістів із захисту рослин для виконання робіт, не пов'язаних із захистом рослин, забороняється, якщо інше не передбачено законами України.

Будь-які вказівки посадових осіб не можуть бути підставою для незаконних дій або бездіяльності спеціалістів із захисту рослин.

Стаття 20. Соціальний і правовий захист спеціалістів із захисту рослин

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації усіх форм власності забезпечують спеціалістам із захисту рослин належні виробничі та житлові умови, а також медичне і транспортне обслуговування.

Спеціалісти із захисту рослин підлягають обов'язковому страхуванню на випадок каліцтва або професійного захворювання, одержаних при виконанні службових обов'язків, у порядку, встановленому законодавством.

У разі такого каліцтва або професійного захворювання спеціалістам із захисту рослин виплачується одноразова грошова допомога у розмірі від трирічної до п'ятирічної заробітної плати залежно від ступеня втрати працездатності.

Спеціалістам із захисту рослин, які проживають і працюють за спеціальністю у сільській місцевості, селищах міського типу, відповідно до законодавства надається право на безплатне користування житлом, опаленням та освітленням, пільгове кредитування на обзаведення господарством, на будівництво індивідуальних жилих будинків, придбання худоби. Це право зберігається за спеціалістами із захисту рослин – пенсіонерами, які працювали у сфері захисту рослин у сільській місцевості і проживають там.

Спеціалісти із захисту рослин для виконання службових обов'язків забезпечуються службовими транспортними засобами. У разі використання ними особистого автомобільного транспорту в службових цілях їм виплачується грошова компенсація у встановлених розмірах.

Моральне та матеріальне заохочення, надбавки до заробітної плати за шкідливі умови праці, надурочні роботи спеціалістів із захисту рослин здійснюються відповідно до законодавства.

Розділ III

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО
ЗАХИСТ
РОСЛИН. ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ, РОЗГЛЯД
СПОРІВ
У СФЕРІ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття 21. Відповідальність за порушення
законодавства про

захист рослин

Порушення законодавства про захист рослин тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно з законами України.

Відповідальність за порушення законодавства про захист рослин несуть особи, винні у:

поширенні шкідливих організмів внаслідок порушення технології вирощування рослин сільськогосподарського та іншого призначення;

екологічно не обгрунтованому здійсненні захисту рослин;

недодержанні вимог нормативно-правових актів з питань захисту рослин, що призвело до пошкодження, погіршення стану рослин та якості продукції рослинного походження, а також забруднення довкілля;

неповідомленні (приховуванні) або наданні неправдивої інформації про загрозу посівам, деревним насадженням, іншій рослинності відкритого та закритого ґрунту, а також продукції рослинного походження від шкідливих організмів;

завезенні на територію України та реалізації засобів захисту рослин, а також речовин і сировини для їх виготовлення, що не пройшли державних випробувань і реєстрації;

ухиленні від пред'явлення або непред'явленні засобів захисту

рослин для проведення їх огляду, досліджень;

невиконанні законних вимог посадових осіб, які здійснюють державний контроль за дотриманням законодавства про захист рослин.

Законами України може бути встановлено відповідальність і за інші види порушень у сфері захисту рослин.

Стаття 22. Відшкодування збитків, завданих внаслідок порушення законодавства про захист рослин

Підприємства, установи, організації усіх форм власності та громадяни, які своїми діями або бездіяльністю сприяли поширенню шкідливих організмів, відшкодовують завдані збитки відповідно до законодавства України.

Стаття 23. Розгляд спорів з питань захисту рослин

Спори, що виникають у сфері захисту рослин, вирішуються судом у встановленому законодавством порядку.

Розділ IV НАУКОВЕ, ФІНАНСОВЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХОДІВ ЩОДО ЗАХИСТУ РОСЛИН

Стаття 24. Професійна діяльність у сфері захисту рослин

Професійною діяльністю у сфері захисту рослин можуть займатися громадяни, які мають вищу освіту відповідного рівня і професійного спрямування.

На підприємствах, в установах та організаціях усіх форм власності роботи, пов'язані із захистом рослин, проводяться працівниками, які пройшли відповідну підготовку з технології захисту рослин, і тільки під безпосереднім керівництвом спеціалістів із захисту рослин.

Громадяни, яким земельні ділянки належать на праві власності або праві користування і які займаються вирощуванням сільськогосподарських та інших рослин і насаджень, мають бути обізнані із засобами захисту рослин і технологією їх застосування. Спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері захисту рослин повинні сприяти їм у цьому.

Стаття 25. Підготовка кадрів, підвищення кваліфікації, перепідготовка та атестація спеціалістів із захисту рослин

Підготовка спеціалістів із захисту рослин здійснюється на факультетах захисту рослин у вищих сільськогосподарських навчальних закладах.

Післядипломне навчання спеціалістів із захисту рослин здійснюється на факультетах захисту рослин, курсах підвищення кваліфікації у вищих навчальних закладах, навчальних комбінатах (центрах), школах та на спеціалізованих курсах.

Періодичність підвищення кваліфікації - не рідше одного разу на 5 років.

Підготовка і перепідготовка, підвищення кваліфікації кадрів масових професій, підприємств, установ та організацій усіх форм власності, фермерських господарств, які проводять роботи, пов'язані із захистом рослин, здійснюються у навчальних комбінатах (центрах), на спеціалізованих курсах при державних станціях захисту рослин.

Плата за навчання спеціалістів спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а спеціалістів сільськогосподарських підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності, фермерських господарств та тих, які працюють на підприємницьких засадах, - за рахунок коштів цих підприємств, установ, організацій і господарств або ж за рахунок власних коштів. (Частина п'ята статті 25 в редакції Закону N 1628-IV (1628-15) від 18.03.2004)

Спеціалісти спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин підлягають атестації у встановленому законодавством порядку. За результатами атестації визначаються відповідність працівника займаній посаді, рівень його кваліфікації, категорія, а також встановлюється посадовий оклад

згідно з законодавством України.

Стаття 26. Наукове забезпечення захисту рослин

Наукове забезпечення захисту рослин здійснюється Національною академією наук України, Українською академією аграрних наук, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики через мережу наукових і науково-дослідних установ та організацій.

Стаття 27. Фінансування заходів щодо захисту рослин

Фінансування заходів щодо захисту рослин здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів підприємств, установ, організацій усіх форм власності, громадян та інших не заборонених законами України джерел.

Фінансування розроблення та виконання загальнодержавних, міждержавних, регіональних цільових програм захисту рослин, запобіжні заходи щодо поширення, локалізації та ліквідації карантинних і особливо небезпечних шкідливих організмів, а також контрольні обстеження сільськогосподарських угідь здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України, а також за рахунок коштів підприємств, установ, організацій усіх форм власності та громадян.

Стаття 28. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення

спеціально уповноважених органів
виконавчої влади
у сфері захисту рослин

Фінансування та матеріально-технічне
забезпечення спеціально
уповноважених органів виконавчої влади у сфері
захисту рослин
здійснюється за рахунок коштів загального та
спеціального фондів
Державного бюджету України.

Джерелами фінансування спеціально
уповноважених органів
виконавчої влади у сфері захисту рослин за рахунок
спеціального
фонду Державного бюджету України можуть бути
надходження від
надання платних послуг за проведення огляду,
обстеження посівів
сільськогосподарських культур і багаторічних
насаджень,
аналітичних досліджень засобів захисту рослин щодо
відповідності
їх сертифіката якості, навчання працівників, які
безпосередньо
виконують роботи із захисту рослин, надання
консультативних та
інших послуг, реалізації виготовлених ними
біологічних засобів
захисту рослин.

(Стаття 28 із змінами, внесеними згідно із
Законом N 1628-IV
(1628-15) від 18.03.2004)

Стаття 29. Міжнародне співробітництво у сфері
захисту рослин

Україна бере участь у міжнародному
співробітництві у сфері
захисту рослин на основі багатосторонніх та
двосторонніх угод.

Участь України у міжнародному співробітництві у сфері захисту рослин здійснюється в порядку, встановленому законодавством України, шляхом:

проведення спільних наукових досліджень;

розроблення і реалізації міжнародних програм із захисту рослин;

здійснення взаємного обміну інформацією у сфері захисту рослин, вивчення міжнародного досвіду;

проведення та участі у міжнародних конференціях, конгресах, симпозіумах, виставках тощо.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України до 1 лютого 1999 року:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із Законом України "Про захист рослин";

привести у відповідність з цим
Законом свої
нормативно-правові акти;

забезпечити перегляд і скасування
міністерствами та іншими
центральною органами виконавчої влади
України їхніх
нормативно-правових актів, що суперечать цьому
Закону.

Президент України
Л.КУЧМА

м. Київ, 14 жовтня 1998 року
N 180-XIV